

Frank Sakser State Bank 62 Cortlandt Street New York

"GLAS NARODA"

ISLAVENIAN DAILY
Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation)
FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers:
30 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedeli in praznikom.

Za celo leto vnaša št. za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.50
In Canada	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.50
Za cel. leto	Za pol leta	\$3.50

GLAS NARODA
(Voice of the People)
Printed every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$6.00

Advertisement on agreement

Dopis brez poštne in osebne se ne prištevajo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje številke naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

GLAS NARODA
30 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876

Lenin in svetovna revolucija.

Besedilo govora, katerega je imel Nikolaj Lenin, raski ministriški predsednik, pred desetim komunističnim kongresom v Moskvi in kot je bilo objavljeno v oficijelnem boljševiškem glasilu Pravdi dne 10. marca tekočega leta, je objavil v New Yorku A. Sack, ravatelj ruskega informacijskega urada v Združenih državah, ki predstavlja v tej deželi ruske demokratične in protiboljševiške sile. To je bil isti govor, ki je dovedel številne k domnevanju, da se je Lenin odpovedal svetovni revoluciji in da je tudi zavrgel komunizem v Rusiji.

Z ozirom na vprašanje svetovne revolucije je rekel Lenin:

— Pomoč nam prihaja iz zapadnih evropskih dežel. Ne prihaja sicer tako hitro, kot bi mi radi mislili, vendar kljub temu prihaja in pridobiva stalno na moči. Svetovna revolucija je dejanski napravila velik korak naprej, v primeri s preteklim letom. Komunistična internacionala, ki je v preteklem letu obstajala le v obliki proklamacij, obstaja sedaj dejanski kot neodvisna stranka v vsaki deželi. V Nemčiji, Franciji in Italiji je postala komunistična internacionala ne le središče delavskega gibanja, temveč tudi žarišče pozornosti cellega političnega življenja teh dežel. To je naš uspeh in tega nas ne more nihče oropati. Svetovna revolucija postaja vedno močnejša, dočim postaja istočasno ekonomska kriza v Evropi vedno slabša.

— Če pa bi mi iz vsega tega izvajali sklep, da nam bo prišla pomoč od tam v kratki dobi in sicer v obliki solidne proletarske revolucije, bi bili enostavno blazneži. Tekom teh treh let smo se naučili razumeti, da ne vključuje načrt svetovne revolucije nikakega določena definitivnega datuma, in da nam korak njegovega razvoja, ki postaja vedno hitrejši in hitrejši, lahko prinese revolucijo tekom spomlad ali pa tudi ne. Vseled tega moramo vedeti, kako prilagoditi svojo delavnost medsebojnemu razrednim odnosom, obstoječim v naši lastni deželi in v drugih, da bomo na ta način mogli obdržati dolgo časa diktatorstvo proletariata in vsaj počasi ozdraviti zla. — Ki nas preganjajo. Le tako naziranje glede problema bo korektno in trezno.

Najbolj nujen problem, obstoječ sedaj v Rusiji, soglasno z Leninom, je razmerje med delavskim razredom in kmečkim stanom.

— Tozadevni odnosi, — je rekel, — niso taki, kot so domnevali o njih, da so dejanski. Ti odnosi predstavljajo nevarnost, ki je nekočkrat večja kot so vse nevarnosti, ki so nam pretile pri kampanji Denikina, Kolčaka in Judičina.

— Kmetje niso zadovoljni. Oni se ne brigajo za ekonomske oblike, katere smo jim ponudili. Mi ne smemo ničesar prikriti, pač pa priznati, da ne bi nikdar obstojala oblika odnosov, za katero se kmečki stan ne briga. Vasi so bile izenačene. Kmet srednjega razreda prevladuje sedaj. Mi moramo vsled tega dognati, kaj hoče ta kmet. On zahteva prvič gotovo prostost v svoji ekonomski produkciji, in drugič priliko, da spravi na trg svoje produkte v zameno za izgotovljeno blago.

Končno je priporočil Lenin koncesije, ki naj bi dajale kmetom pravico, da se svobodno iznebe prebitka svojih produktov, potem bi dali boljševiški vladi to, kar se zahteva od njih v obliki davkov. Razen prostosti lokalne trgovine za male farmerje se v Leninovem govoru ne omenja ničesar glede drugih koncesij ali izprememb v osnovnih točkah obstoječih boljševiške ekonomske politike.

V svojem komentarju glede Leninovega govora pravi Sack, da je jasno, da se bo glavne ruske industrije in glavni ruski transportni sistem obratovalo še nadalje na komunističnih principih.

Rimski uspehi jugoslovanskih škofov.

"Slovenski Narod" piše:

V Rimu so se madili jugoslovanski škofje dr. Bauer, dr. Akšamović in dr. Jeglič zaradi vprašanja bogoslužnega jezika. Ti škofje poročajo, da se bodo vsi obredi, ki jih vsebuje rimski ritual, vršili odslej v živem narodnem jeziku. Glagolski bogoslužni jezik pri maši pa se ne more uvesti, kakor pravijo, vsled antagonizma, ki je nastal med hrvatskim in srbskim življenjem po krivdi političnega kurza v Jugoslaviji, v resnici pa zaradi tega, ker te uvedbe sveta stolica neče. Pri slovesni maši se bosta pela odslej epistola in evangelij v narodnem jeziku. To so uspehi dolgotrajnega razpravljanja jugoslovanskih škofov z Vatikanom.

Tako je vrgel Vatikan nekaj pravic narodnega jezika v cerkev v Jugoslaviji pod pritiskom razmer. Ali ko je tu nekaj dal, je pa toliko več vzel Jugoslovonom pod Italijo. O narodnostno ločenih škofijah v Primorju neče italijanska vlada ničesar slišati. Njeni nameni se v tem oziru popolnoma krijejo s fašistovskimi. Italijanska vlada odklanja zlasti cerkvene predstojnike jugoslovanske narodnosti za Juljsko Benečijo. Žrtve tega odklanjanja bo kmalu goriški nadškof dr. Sedej. Strogo korekten mož je imenovan nadškof, fašisti pa so sklenili, da mu življenje tako zagrozijo, da se bo moral odpovedati. Italijanska vlada in Vatikan računata s sklepom fašistov, in kmalu napočei dan, ko bo jugoslovansko Primorje pod Italijo brez vsakega jugoslovanskega škofa.

Iz poročil o škofovskem zborovanju v Rimu sledi dalje, da nikdar več ne bo imenovan noben Jugoslovanc za škofa na zasadenem ozemlju. Sveta stolica se zadovoljuje s tem, da se uveljavijo pri imenovanju škofov določila kanoničnega prava, ki zahtevajo za cerkvene predstojnike znanje narodovega jezika.

Ako vpoštevamo, kako fašisti neumljeno izganjajo iz cerkve jugoslovansko, kako tirajo jugoslovanske duhovnike iz kmečkih vasi in kako prihajajo počasi na njihova mesta italijanski, kako se tržiški škof ne ustavlja nobeni želji fašistov glede odprave jugoslovanskega jezika iz cerkve in izgonu jugoslovanskih duhovnikov, si lahko mislimo, kako bo potem, kadar odide nadškof Sedej, razvita fašistovska gonja protu jugoslovansčini v cerkvi na vsem zasadenem ozemlju. Vsa važnejša cerkveno-službena mesta bodo imeli v svojih rokah italijanski duhovniki, takole za najnujnejšo potrebo ostane v cerkvi še nekaj malo jugoslovanskega jezika, vsa druga pa se bo vršila v italijanskem jeziku po mestih in vasi. Ali bo to v korist katoliški cerkvi ali ne, o tem naj ona sama razmišlja, mi beležimo "uspehe" jugoslovanskih škofov in ukrepe Vatikanu zaradi tega, da

vidi naša javnost, kako hodi v Italiji katoliška cerkev proti našemu narodu po isti poti, po kateri hodijo fašisti in vsi drugi ultranacionalistični Italijani. (Zelo bi se motil vsak, ki bi od zabrlitve italijanske bande kaj drugega pričakoval. Tudi popje s svojim rimskim poglavarjem na čelu so v prvi vrsti zagrizeni Italijanaši, in potem šele duhovniki. — O. Stavca).

Nazaj k naravi.

Prebivalci Pearl River so bili presenečeni vsled razkritja družine, obstoječe iz šestih članov, ki je živela v gozdovih več milij od mesta in ki se je vrnila, kot kažejo vsa znamenja, — popolnoma nazaj k naravi. S stališča prebivalca modernega mesta ali manjšega kraja niso bili uspehi tega posebnega zadovoljivi. Pomanjkanje šole, cerkve, železnice, podzemne železnice, velikih gneč in drugih naprav, nad katerimi se prosti duša človeka tako pogosto pritožuje, je imelo v tem slučaju brez dvoma zelo slabe posledice. Družina je zelo grda in umazana in tudi v drugih ozirih zelo malo mična za civilizirane prebivalce mesta, ki prihajajo in odhajajo, da vidijo to čudo. Gotova znamenja kažejo tudi, da je njih duh trpel vsled prevelikega stika z naravo.

Zanimivo je predstavljati si, da so ti prebivalci gozda manj civilizirani, — ali vsaj bili manj civilizirani dokler jih niso pričeli civilizirati prebivalci Pearl Riverja, — kot so bili prebivalci najbolj starodavnih babilonskih, egipčanskih in južnoameriških mest. Sli so nazaj, bi lahko rekli, z velikanskim skokom, na mesto, kjer se je nahajala prednja straža človeškega napredka pred nekako sedemdesetimi ali stotimi stoletji. Stari, pezbiljeni prebivalci Krete, ki so gradili zlate palače še predno so se pojavili stari Grki, bi se ozirali na te prebivalce gozda z zaničljivim obrazom.

Pri vsem tem pa se je treba spomniti, da je bil neskočno večji del življenja človeškega rodu preživet na standardu družine, katero so našli sedaj v gozdu ali pod njim in da je v gotovem smislu besede nenormalna preostala manjšina človeškega rodu, obstoječa iz pisarniških pomočnikov, obiskovalcev kino - gledališč, prežvekovalcev gumij, pčlitičkov, velikih industrijskih magnatov in tako naprej.

Dopisi

Cleveland, Ohio.

Glejte, glejte, kako se je razkorčila inace sicer še precej pohlevna cegarca v Jolietu! Dika slovenskih žurnalistov in humorist, pred katerim naj se Murnik in Milčinski kar skrijeta, se je zamislil, zasnoval načrte, kako bi se dalo z enim udarcem ubiti na mah dve muhi, pa je spustil v svet produkt svojih zvođenih dolgoletnih klobas.

Menda se ne motim, če domnevam, da se Cegarco napotili sledeči motivi, da je zagledal njegove duhoviti članek belu dan:

Kot razsoden mož in dobro poznavajoč svoje žurnalistične zmognosti, se mu nemara že sanja, da bo kmalu konec njegovega redakterstva. Iz Čikage do Jolietu pa ni prav dolga pot. Čikaški kutar že davno škili iz svojega udobnega gnezda na še udobnejše gnezde v Jolietu, kamor bo tudi končno prišel (čast komur — čast!).

— agilnosti in energije ima Skaza precejšnje porejio v sebi; tega mu nihče ne odreka). — No, in kadar bo Skaza v Jolietu župnik ali morda celo slovenski škof, gotovo ne bo pozabil zaslug uboge živalce — cegarce — ki bo detedaj že prav gotovo ob svoj redakterski job, ter mu bo blagorodno naklonil službo mežnarja ali pa cerkvenega kolektorja.

Istočasno pa je hotel udariti tudi po Zgagi, če že ne z drugim namenom, že zgolj iz onemogel školedeljnosti, ker vidi velikansko razliko in nepremostljiv prepad, ki zija med njegovo ubogo kolonično ter zgolj v bicajočem sarkazmom in kruto ironijo Petra Zgaga!

Napad bi bil zloben, ker je tudi zlobno zasnovan, če ne bi idijotstvo tega "urednika" odtehtalo njegove zlobe. Tako pa je napad le smešen, ker razkriva nalik odprti knjigi nečuvence zabito in arogantnost tega pavilhe-žurnalista.

Kadarkoli je ta femozni časnikar še dozdaj spravljal svojo modrost na papir v obliki uredniškega uvodnika, se je še vedno blamiral. Ali sedaj ga je pa nesmrtno polomil! Njima ravno priredi dotičnega iztisa "Glasa Naroda", vendar, če se ne motim, je Zgaga tako-le dejal: — Ko so vprašali Skazo, kdo je najboljši duhovnik v Ameriki, je odvrnil: — Po moji smrti bo Rev. Buh. — S tem je Zgaga priznal, da je vsega spoštovanja vredni monsignor — Buh v resnici vzoren duhovnik, morda edini vzoren slovenski duhovnik v Ameriki. Smisel Zgagovih besed je jasen kot beli dan: razumel sem ga jaz tako, razumeli so ga drugi, tako, razumel ga je Rev. Buh tako, le — čujite in strmite — cegarca ga ni tako razumela, to je človek, ki je baje "urednik" Glasila KSKJ! Ja: — vsa čast taki luči, taki bistri pameti! Rojen diplomat! Če bi bila ta prosvitljena glava mesto Vesniča ali Trumbiča v Rappalu, pa bi nam Lahi prav gotovo ne izrgali Primorja! Odkod se je neki vzeli? Prihaja li iz Orijenta? Tam je baje domovina takih luči.

Toda žale na stran! Zleteti bi bilo, da članstvo spoštovane in vplivne KSKJ, ki obstaja iz poštenih Slovencev in Slovenk, kateri gotovo ne žele, da se komu dela namenoma krivica, zahteva od tega svojega "urednika", da v svojem prihodnjem uvodniku pove, kaj je mislil z onim bedastim napadom, kajti vsled jasnosti misla Zgagovih besed, mi ne preostaja ničesar drugega kot domneva, da je omenjeni urednik, tako gorastno zabiti, da niti ne odtipa tistega, kar vidi vsi navadni polizobrazeni ljudje, ali pa sniata članstvo KSKJ ter čitate: Glasila za tako strašansko zabite bedake, da si jim upa kaj takega navesti. — Torej na dan z izjavo! Naravnost moralna dolžnost članstva KSKJ je, da zahteva tako izjavo, ako noče veljati v obeh ostalega slovenskega naroda v Ameriki ter v obeh tega "urednika" za čredo nerazsodnih kozlov. Prepričajte Cegarco, da biti mežnar ali pa urednik, ni vseeno, da mora urednik prej premisliti ono, kar zapise, če pa misli: mrevratiti fakte in zavijati dejstva, da pa mora biti na uredniškem stolu drugačen mož — mož Sokratovih možganov in jeguljine oblike. Ker pa vsega tega Cegarci manjka, popolnoma manjka, kar bi moral že davno sam uvideti, zato je boljše, da se loti dela, ki ga bo umel in s katerim bo človeštvo na ta ali oni način koristil.

Prati umazanega Skazo na tako abotnen način, je neumno, pa tudi zelo nehalčno delo, kar bo imel gospod "urednik" še priliko spoznati! Mi vsi poznamo prav dobro Rev. Buh, tega vzor-duhovnika, pa tudi Skazo, to garjevo ovc med slovensko duhovščino v Ameriki. Poznamo mi tega jezuitskega patra, ki bo prišel kmalu v pregovori kot hunske konj, ki zastruplja s svojim dihom ozračje in ki prinaša le nesrečo, kjerkoli se pojavi! Le vprašajte Rev. Sojarja, Rev. Plevnika in sedaj Čagrama, kakšne bridke izkušnje so imeli s tem zahrbtnim patrom, ki ima kljub svojem ubožnemu redu — nbroj biznesov: tiskarno, časopisje, šifkatarnice, menjalnico, deparja, kolportazo itd. — Vprašajte ga, kako se počuti v udobnem čikaškem gnezdu, ki mu ga je napravil Rev. Sojar. Vprašajte ga, če ga peče vest, ker je pogljal na cesto svojega duhovnega sobrata. Vest? — Skaza nima vesti!

Pisec teh vrstic pozna prav dobro duhovnika Buh in ne-duhovnika Skazo in ve, da je med njima prav tak prepad kot med Cegarco in Zgago kot humoristoma, urednikoma, člankarjema in politikoma.

Pisec teh vrstic je videl pri čestitljivem starčku in vzor-duhovniku Buhu v Minnesoti relikvijo, ki priča o ljudomili naravi monsignorja Buh. Je to mala monštraneja, v kateri so shranjene kočice nekega misijonarja, — monsignorjevega tovarša iz davnih dni, ki je zmrazil na minnesotski planjavi v izvrševanju svojega vzvišenege poklica, ko se je nahajal na poti v neko indijansko naselbino. Rev. Buh česti spomin svojega mrtvega duhovnega sobrata in hrani njegove ostanke,

Peter Zgaga

Veliko ruskega zlata je na poti v Ameriko.

Bog ve, če bodo oblasti prepovedale njegovo izkreanje?

Človeka naj se sodi vedno po tem, kar zna, ne pa po tem, kar ima.

Vodnik je pripeljal veliko žensko družbo pred velikanski slaper rekel:

Cenjene dame, prosim vas, da za trenutek vtihtete. Na ta način vam bo namreč mogoče slišati šumenje vode.

Radoveden sem, kakšno nagrado bo prisodila konvencija S. D. P. Z. svojem glasilu. Po mojem mnenju bi bilo najboljšje, če bi bila nagrada prisojena iz smrtninskega sklada.

Danes je minilo sto let, odkar je umrl eden največjih velleumov na svetu, Napoleon Bonaparte.

Škoda, da ni svojih velikanskih zmognosti uporabil v drug namen kot pa v svrhu zavojevanja.

Rojen je bil na Korziki kot sin italijanskih starišev. Italjan po krvi, in Francez po duhu, je pa vse drugače umeval pravice narodov ter je vse drugače spoštoval narodno zavest kot jo spoštujejo nasledniki.

Kakorhitro je zavojeval kako deželo, ji je dal najboljšee pravice, ter se je deželi v vseh ozirih boljše godilo pod njim kot pa pod prejšnjim gospodarjem.

Napoleon je osnoval Ilirijo državo, v kateri smo bili bratje Slovenci in Hrvatji. Vedel je boljše, kot vedo sedanjí politiki, da se dva sorodna in bratska naroda povsem lahko zbližata, in če ni drugače, tudi v najkrajšem času strneta v enega, ako se to godi čisto naravnim potom brez vsakega nasilja.

Malo komu je znano, da smo imeli že Slovenci univerzo v Ljubljani. Pred več kot sto leti smo jo imeli, in Napoleon jo je bil ustanovil.

Tudi sedaj jo imamo. Njen namen je izpreminjati naše fante v navdušene Srbe.

Strašno navdušenje je vladalo v Napoleonovih dneh po širni Sloveniji.

Napoleon reče: "Ilirija vstan!" — je pel Valentin Vodnik, in njegove besede so imele veliko več odmeva v sreih tedanjih Slovencev kot pa vsi dandanašnji slavo-spevi na srbsko vlado in na njeno dinastijo.

Žal, da so ti časi prekmalo minili.

Več kot sto let je čakal narod vstajenja, pa je doživel strašno Golgato.

Sinovi istega naroda, iz katerega je izšel Napoleon, so pozabili na princip poštenosti svojega prednika.

Sedaj divjajo kot norci po naši lepi Primorski ter ob tej pomembni stoletnici jasno dokazujejo, da nimajo niti pojma o pravih, do katerih je vsak narod upravičen po vseh človeških in božjih postavah.

Skaza tira svoje žive sobrate na burjo in mraz!

Prati zamorca, je nehalčen posel, zlasti pa tedaj, če človek, ki ga pere, ne ume svojega dela. In Cegarca ga ne ume! To je pribito! Iz stare domovine prihaja sedaj vsakovrstno časopisje, ki je polno podučenih in koristnih člankov. Cegarca naj se posluži škarij, pa naj reče, da bo imelo članstvo KSKJ res kaj koristnega in podučnega čtiva, pero naj pa pušči, ker ni zanj ustvarjen. Naj bo Majk prepričan, da za urednika še ni dovolj, če pozna površno glavna pravila slovsstva; mora znati še nekaj več, ali kakor pravi Zgaga: plavati mora znati na hrbtu in na trebuhu, s plimo in osek, s tokom in proti toku. — In ti, Cegarca, ali si kos vsem tem plavalnim trikoma? Ali bi se znal vzdržati na površju? Daj, dok-

ži nam in članom KSKJ. Če nisi plavač, je bolje, da izgineš, dokler te ne požoro mistični vrtnici. Ne muči še nadalje članstva s svojimi neslanimi literarnimi in časnikarskimi produkti, podobnimi tvoji zadnji klobasi, katero si gotovo z velikimi mukami in s pomočjo odvajalnih sredstev spravil na dan. Osreči nas v prihodnji izdaji Glasila z izjavo, ali si ti tako omejen, kakor si dokazal v svojem "Glanku", ali smatraš članstvo KSKJ za tako arogantno in zabito! Torej: plavaj, plavaj!

Janez, izpod šmarne gore.

Cleveland, Ohio.

Cleveland je ena največjih slovenskih naselbin v Združenih državah. Ker se pa prav malo sliši v našem najstarejšem dnevniku Glas Naroda o napredku nas Slovencev, naj omenim, da so delavski razmere še prav slabe. Ene tovarne pomalem odpirajo delo, druge pa odslavljajo delavce, tako da je že skozi osem mesecev ena in ista godba kapitalistov, namreč: pustino delavce potaplja v pomanjkanju. Prišel bo dan, ko se bo ta krinka odstranila ter pahnila kapitalistično malho tja, kamor spada.

Sedaj pa nekoliko še o tnapredku nas Slovencev. Dolgo časa je preteklo, ko se je pojavila ena najlepših idej, namreč, da je potreben Narodni Dom. Resnica je, da se je uresničila ideja, da se bo začelo kmalu zidati prepotrebni Dom. Lahko bi bili eni prvih, ali žalibog Cleveland je vedno zadnji. Veliko je že prišlo iz Clevelanda lepih idej in tudi slabih, ali malo, malo se jih je uresničilo.

Kar se pa tiče drugih stvari, je vedno po starem. Omenim naj še, da bo letošnje leto najbolj zaposlena štorklja. Marsikateri bo rekel: zakaj? To pa zato, ker se naši fantje ženijo kar naprej, če so prav slabi časi. Posebno so bili urni lansko jesen in zdaj se že vidi, kako se štorklja pripravlja, kam bo katerega nesla.

Pozdrav! Naročnik.

Zadrage naseljenecv.

V južnih krajih Srbije so se organizirali naseljenici, ki jih je 200 tisoč, v razne zadrage, ki si nabavljajo z državno pomočjo vse, kar potrebujejo.

NOVO! NOVO!

ZNIŽANJE CENE!

veljavne od 15. marca naprej.
Cene za pristne glasne Columbia gramofone so padle od 15 do 40 odstotkov. Sedaj imate priliko kupiti pri nas gramofon za nizko ceno.

Pišite nam takoj po novi cenik z novimi cenami ter si prihranite precej dolarjev.

Ivan Pajk

24 Main St., Conemaugh, Pa.

30 Patenti.

Na zahtevo vam bo poslana brezplačno dragocena knjižica z informacijami o patentih.
Iznajditelji
In drugi, pišite ponjo.
Ime A. M. WILSON je že znano 30 LET in vsaka nam poverjena patentna zadeva bo došla najboljši pozornosti. Pošljite model ali sliko vaše iznajdbe v pregled.
Pišite danes po slovensko patentne knjižice v slovenskem jeziku na sledeči naslov:
A. M. WILSON
Registered Patent Attorneys
320 Victor Bldg.,
Washington, D. C.

ZAČETNIK, ŽELISČA IN NAJRAZNOVRNEJŠA

DOMAČA ZDRAVILA

katera priporoča mgr. Kneipp.

Imajo vedno v zalogi.

Pišite po brezplačni cenik.

MATH. PEZDIR

P. O. Box 772, City Hall Station

New York City

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA SLOVENSKI DNEVNIK V TISKU "GLAS NARODA", NAJVEČJO OBZAVAR.

Severova zdravila v družini
zdravje v družinah.

Ozdravite svoje živce.

Kadar počutite, da ste utrujeni, zlovoljni, nervozni, ako se lahko razjezite, ako vas vznemirja šum in ropot, nemorete storiti boljšega, kakor če vzamete

SEVERA'S NERVOTON

(Severov Nervoton) pravilno zdravilo in tonika. Namenjen je za take slučaje: Umiri ter ublaži živce, povzroči spanja, ki osvobodijo in pojava vaš živčni sistem. Cena \$1.25. Dobite ga pri vašem lekarju. Vprašajte za Severovega. Ne jemljite drugega.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

JAVNA ZAHVALA.

Zahvaljujem se tvrdki Frank Sakser za njeno točno delo v zvezi z mojim potovanjem po francoski progi iz Ljubljane v Round-up, Mont., da sem srečno in hitro prišel do tukaj. Vse je bilo v najlepšem redu napravljeno. Zatorej se vam moram prav srčno zahvaliti in bom tudi priporočal vašo tvrdko.

Ostajam s pozdravom vam hvaležni

Stanislav Tanko,
Box 14, Klein, Mont.

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK

638 Penn Ave. Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik. Specializirani v Pittsburghu, ki ima 24-letno prakso v zdravstvu vaših moških bolnikov.

Zastrupljenje krvi, zdravi v gladi. scottin 603.41 ga je izumel dr. pr. Erlich. Če imate mogoče ali mchurko po tolesu, v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, pridite in izboljšate vam bomo kri. Ne čakajte, ker ta bo- lezen mine.

Vas moške bolezn zdravim po o- krešanju moči. Kakor hitro opazite, da vam preneha zdravje, ne čakajte, temveč pridite in jaz vam ga bom sopro povrnil.
Hyrosol ali vodno kilo zdravim v 30. urah in cleer brez operacije.
Bolezni mehurja, ki povzročajo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri puščanju vode, zdravim v gotovosti.

Revmatizem, trganje, bolečine o- tletike, srbečice, škrofe in druge ko- žne bolezni, ki nastanejo vsled nečiste krvi, zdravim v kratkem času in ni potrebno leči.
Nekateri drugi zdravniki rabijo to- mače, da vas razumejo. Jaz znam še iz starega kraja, zato vas laže zdravim, ker vas razumem slovenski. Uradne ure: ob delavskih od 9. do 6. Ob nedeljah od 9. do 3.

UGODNA PRILIKA.

V Kostanjevici na Dolenjskem je naprodaj lepo zidana enonad- stropna hiša, ki kateri spada tudi vrt, ena velika in ena mala njiva ter en oral gozda v Krakovem. Začasno je hiša oddana na tri stranke ter zinaša lepo najem- nino. Celo posestvo s hišo se pro- da za 4500 dolarjev, dokler ob- drži dolar napram kronam velja- vo, ki jo ima sedaj. Nadaljna po- jasnila glede nakupa je mogoče dobiti pismenim potom pri last- niku: Alojzji Gatsch, Kostanje- vica, Kranjsko, Jugoslavija.
(3-7-5)

Doktor B. F. MULLIN

411 Fourth Ave
Pittsburgh, Pa.

Prvi in najboljši
Doktor Specialist
za Slovence.

Ima 40 let izkušnje
v zdravljenju mo- škkih bolezni. Zdravi vse moške bolezni uspešno in hitro. K n jezcu prihajajo Slovence od blizu in daleč, da jih ozdra- vi. Če ste tudi vi bolni, kate k nje- mu, on vas bo najbolje ozdravil.

Pišite, da pridite na pravi naslov.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA SLOVENSKI DNE

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

VSTAKOVLJENA LETA 1888.

GLAVNI URAD ELY, MINN.

INKORPORIRANA LETA 1906

Glavni uredniki:

Preddr. J. EUDOLF PERMAN, 933 E. 18th St., Cleveland, O.
Podpredr. J. L. BALANT, Box 106, Pearl Avenue, Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH FISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik: J. K. BROSCH, 624 N. 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

Vrhovni urednik:

Dr. JOSEF J. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

MAX KREJČIŠNIK, Box 872, Rock Springs, Wyo.
MOHAR MLADIĆ, 2003 So. Lawrence Ave., Chicago, Ill.
FRANK ŠKRABEC, 4822 Washington St., Denver, Colo.

Parolni odbor:

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Zdravstveni odbor:

VALENTIN PIRC, 319 Meadow Ave., Rockdale, Joliet, Ill.
PAULINE ERMENC, 539 — 3rd Street, La Salle, Ill.
JOSEF FISHLER, 404 E. Main Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CERLAR, 706 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotno uradno glasilo: "GLAS NARODA".

Vse stvari, tiskajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne poljiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika poročnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišni sprave naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem na obliki pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se sglasi tajniku bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitve novih društev se pa obrne na gl. tajnika. Novo društvo se lahko vzpostavi s 8 člani ali članicami.

Iz urada glavnega tajnika J. S. K. J.

PROŠNJE.

Skoro vsak teden prejmemo v glavnem uradu po eno ali več prošnje iz starega kraja. Prošnje so za razne narodne in sokolske domove, za cerkve in zvonove, za "osvoboditev" naših rojakov izpod tuje sužnosti, za prehrano stradajočih otrok in nekatere celo od posameznikov. Ker takih prošnje ne priobčujemo v glasilo in ker zanje ne podvzamemo nobene akcije, je potrebno navesti vzroke, da nas ljudstvo ne bo napačno sodilo.

Oni ki nam pošiljajo te prošnje, ne poznajo naših načel in našega delokroga. Mogoče jim je znano, da Jednota plačuje razne podpore in smrtnine, zato si domišljujejo, da zamore Jednota deliti razne darove v dobre namene. Ko bi stranke bile poučene, da Jednota ne sme darovati z svoje blaginje niti centa tudi za najmilejše prošnje, nam ne bi istih pošiljali. Nekateri tudi izražajo željo, da bi med našim članstvom cirkulirali njih prošnje oziroma, da bi iste priobčevali v našem glasilu. Tudi tega ne storimo, kajti če jih priobčevali v našem glasilu. Tudi tega ne storimo, kajti če jih priobčujemo, zgrešimo svoje nepristranske cilje. Naš delokrog je označen v naših pravilih in istega se moramo držati.

Prošiti ima vsakdo pravico, posebno v dobre namene. Prošnje navadno lepo donijo, vprašanje pa nastane, če so prošnje vselej od kritične in nameni čisti? Članstvo J. S. K. J., se je že velikokrat odzvalo na razne prošnje in apele. Slovence je že prirojeno, da ima plemenito in darežljivo srce, zato ga je tudi lahko izrabljati. Kadar smo se kaj darovali, smo darovali z dobrim namenom. Večkrat smo pa bili že razočarani. Oni, ki so bili vodilni faktorji te ali one propagande so se čestokrat izjalovili tudi najvišjim idealom. Razne pomožne organizacije imajo ono slabo navado, da ne dajo od sebe jasnih definiranih računov. Tukaj pa nastane upravičen dvom o pravični porabi ljudskih darov in s tem preneha darodarnost marškaterev. Narodne organizacije so odgovorne narodu za svoje račune. Vsak, ki je član ali če prispeva, je upravičen zahtevati jasnih in čistih računov.

S tem ko odklanjamo razne prošnje od raznih dobrodelnih organizacij in ustanov, ni rečeno, da se odklanja tudi prošnje našega članstva. Iste ako so upravičene, morajo imeti našo prvo pozornost. Naše geslo in bratsko načelo: "Vsi za enega, eden za vse", naj ostane za nas najbolj izvršeno. Kadar pride klic od sobrata ali sestre, če je upravičen in priporočen, tedaj je naša dolžnost pokazati bratsko ljubezen. Znano je vsakemu članu, da od Jednote se zamore zahtevati le toliko kot pravila določajo. Če pa pride izredna potreba, tedaj se sme zaupanjem potrkati na bratska in sestrskara srca s prošnjo za milodare. Svojih nesrečnih bratov in sester, kateri so med najnesrečnejšimi ne smemo prezirati, kar zanje storimo je v času olajšanje njih gorja. Ob enem pa tudi pokažemo, da smo bratje in sestre v pravem pomenu besede.

Joseph Fislher, gl. tajnik.

Iz urada vrhovnega zdravnika J. S. K. J.

SAMO ZA POROČENE MOŽKE.

Upam, da bo vsak poročen možki in vsak, ki se namerava poročiti, prečital ta članek ter se ga spomnil, ko se bo pojavila prilika. Prištedil mu bo denar, pomagal mu bo vzgojiti boljše otroke ter ohraniti zdravje njegove žene.

Naloga vseh poročenih parov je vzgojiti močne otroke. To je njim v velik kredit. Če so otroci močni in zdravi, kdo je bolj ponosen nanje kot njihov oče? Kljub temu, da mora žena trpeti, hoče imeti oče priznanje, ter ga ponavadi po krivem tudi dobi. Ali ste že kdaj opazovali očeta, ki pelje otroka na izprehod? Ali ste videli, kako ponosno dviguje glavo? Če ne niste, potem si ga pri prihodnji priliki ogledite.

Vsi veste, da je mati več mesecev pred porodom trpela velike bolečine. Le redkokdaj se pritožuje ter dela ponavadi od jutra do večera. Večkrat leže v posteljo, pa niti za minuto ne zaspi, dočim je mož deležen počitka ter smrti poleg nje. Oče nikdar ne miali, da bi pomagal materi otrok. Ne, ona mora delati, dokler ji ne odpovejo vse moči. Nekateri možje so jako občutljivi. Če se kdo malo opraska na prstu, že govori, da čuti neznosne bolečine. V zadnjih mesecih njenega blagoslovljenega stanja ji pozabi pomagati. Nikdar ji ne prinese drv, nikdar ji ne pomaga kaj dvigniti. On sedi ter si vrti prste na trebuhu. On je resnični gentleman. Kaj je pa njegova žena? Ženska, ki so v drugem stanju, ne smejo opravljati težkega dela, po-

sebno zadnje mesece ne. Če ga opravljajo, povzročajo sebi in svojemu otroku veliko škodo. Ženska tega sicer takoj ne opazi, toda le prekmalo se pojavi čas, ko je treba klicati zdravnika ali se podvreči operaciji. Možki pravijo: No, saj mora trpeti. Seveda mora trpeti, toda dolžnost moža je, da ji bolečine kolikor le mogoče zmanjša. On ji mora posvečati vso svojo pozornost. Nekateri ji posvečajo, pa ne toliko zestrano žene, pač pa zastran sosedov, ki bi se nad tem zgrajali. Ko je dete rojeno, mislijo možki, da je dovolj, če žena počiva pet dni. To pa ni pravilno. Če ne daste ženski po normalnemu porodu že vsaj deset dni počitka, kličete smrt v hišo. Lahko bi se pojavilo zastrupljenje krvi, in vi veste, kaj to pomeni. Šele po desetih dneh stopijo organi žene v normalno stanje. V gotovih slučajih je potrebno, da ostane ženska še dalj časa v postelji kot deset dni, toda deset dni je najmanj pri normalnem porodu. V vseh slučajih vpoštevajte nasvete svojega zdravnika.

Posledica prehitrega povratka k delu je bolezen ne samo žene, pač pa tudi otroka. Za povzročeno škodo je večkrat edino sredstvo operacija. Taka ženska se namreč lahko prehladi ali pa dobi jetiko. Več takih slučajev se lahko prepreči. Ponavadi so temu krivi možje, ki silijo žene prezgodaj na delo. Oni se boje potrošiti par dolarjev za dobro stvar, pozneje, ko je prepozno, pa morajo iti desetaki.

To je ravno tako kot če hoče zavarovati možak hišo po požaru. Ne gre in ne gre. Ženska mora imeti pred porodom in po porodu pomoč. Če ne morete dobiti kake strelčnice, je vaša dolžnost, da ste doma in ji pomagate. Če mož izostane od dela, mora biti doma, ne pa pri svojih sosedih. Ni lepo dajati pri sosedu za pijačo, dočim je žena bolna v postelji. Nekateri bi rekli: Jaz ne morem imeti strelčnice. To ni tako. Malo manj stroškov na krstiji in malo manj munašajna, pa bodo stroški plačani. Izdajte svoj denar s pametjo. Zapomnite si, da se norez in denar hitro ločita. Vsak možki ve že več mesecev vnapij, kdaj mu bo zbolela žena. Zakaj bi ne čjal na stran par dolarjev za oni teden?

Vsaka mati trpi, nekatera več, nekatera manj. Mož ve malo o tem in se tudi ne briga. Tak mož pa ni gentleman in tudi ni idealen oče.

Če hočete imeti slabe otroke, če hočete imeti jetiko v hiši in če hočete polniti zdravnikov denarnico, se ne brigajte za gornje nasvete. To se morda ne bo zgodilo danes, v kratkem času pa pravzgotovo.

IMENA IN NASLOVI KRAJEVNIH ORGANIZACIJ.

Prva številka znači številko društva, potem je ime in naslov.

1. Joseph A. Mertel, Box 278, Ely, Minn.
2. Frank Erchull, Jr., Box 271, Ely, Minn.
3. John Demshar, Box 237, Burdine, Minn.
4. John Dragovan, Box 663, Soudan, Minn.
5. Matt Ostanek, 1637 E. 29th St. Lorain, O.
6. John D. Zunic, 4098 E. Cone St. Calumet, Mich.
7. Michael Mravenec, 1454 So. 17th St. Omaha, Neb.
8. Vincenc Arh, 1 Rickenbach St. N. S. Pittsburgh, Pa.
9. Frank Zabkar, Box 104, Hottetstar, Pa.
10. Michael Nemanich, Box 157, Crockett, Cal.
11. Philip Sterle, 738 Moffat Ave., Pueblo, Colo.
12. Louis Taucher, Box 835, Rock Springs, Wyo.
13. John Kumse, 1735 E. 33rd St. Lorain, O.
14. Louis Vesel, Box 592, Gilbert, Minn.
15. Joseph Shraj, 4732 Sherman St. Denver, Colo.
16. Anthony Motz, 9641 Ave. M. So. Chicago, Ill.
17. Louis Govze, 613 Adams Ave. Eveleth, Minn.
18. Joseph Pogačar, 5307 Berlin Alley, Pittsburgh, Pa.
19. Z. A. Arko, Box 172, Diamondville, Wyo.
20. John Jamsk, Box 126, Sublet, Wyo.
21. Louis Tolar, Box 242, Imperial, Pa.
22. Frank Pucej, 223 W. Poplar St. Chisholm, Minn.
23. Martin Hudale, 1615 Ridge Ave., N., Braddock, Pa.
24. G. J. Porenta, Box 176, Black Riarzond, Wash.
25. Frank Schiffrar, Box 122, Unity, Pa.
26. Andrew Malovrh, Box 151, Lloydell, Pa.
27. John Brezovec, Box 126, Conemaugh, Pa.
28. Frank Zorich, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.
29. Ivan Culig, 1217 Abriendo Ave., Pueblo, Colo.
30. Anton Cop, Box 440, Roslyn, Wash.
31. Anton Kosoglav, Box 144, Claridge, Pa.
32. Anton Brelich, 477 E. Martin St. East Palestine, O.
33. Pribož Knafelc, 1102 Bohmen Ave., Pueblo, Colo.
34. Frank Perich, Box 327, East Helena, Mont.
35. Anton Okolish, 218 Liberty Ave., Barberton, O.
36. Louis Kamlane, 732 N. Varman Ave., Indianapolis, Ind.
37. Frank Kovich, 214 North 5th St. Kansas City, Kans.
38. Jakob Slabich, 242 Hopkins St., Brooklyn, N. Y.
39. Joseph Kastelic, R. F. D. 7, Box 26, Murray, Utah.
40. Louis Kozlevar, Box 969, West Mineral, Kans.
41. Frank Dobnik, 29 Danube St. Little Falls, N. Y.
42. Joseph Smolz, 114 West Sellers St. Hibbing, Minn.
43. Joe Martinsek, Box 125, Export, Pa.
44. Ludvig Champa, Washoe, Mont.
45. Martin Govednik, Box 307, Chisholm, Minn.
46. John Pezdire, 343 N. River St. Reading, Pa.
47. Peter Klobochur, Box 32, Baltic, Mich.
48. John Kren, 605 Chicago St. Joliet, Ill.
49. Frank Erpic, Box 301, Thomas, W. Va.
50. John Zvezich, 1951 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
51. Frank Rupert, 690 E. 159th St. Collinwood, O.
52. John Erzen, Taylor, Wash.
53. John Koprivšek, Box 214, Meadow Lands, Pa.
54. John Koblir, Box 225, Oregon City, Ore.
55. Louis Fink, R. F. D. 7, Box 41, Greensburg, Pa.
56. Jacob Evans, 611 W. 2nd St. Salida, Colo.
57. Martin Jurkas, 545 Aurora Ave., Aurora, Ill.
58. Matt Karcich, 1011 Lincoln Ave., Trinidad, Colo.
59. John Petrich, Box 238, Aurora, Minn.
60. Dominik Sadar, Box 252, Midvale, Utah.
61. Michael Graborjan, 2834 Lyon St. St. Louis, Mo.
62. George Zobe, Box 14, Klein, Mont.
63. Karl Strnisha, 114 Miller St. Gowanda, N. Y.
64. John Shetina, 800 Moon Ave., Rockdale, Ill.
65. Anton Kobal, 1022 Jackson St. North Chicago, Ill.
66. Frank Podmilak, Box 222, Moon Run, Pa.
67. John Kalcich, Box 61, Louisville, W. Va.
68. Frank Wodenik, Box 45, Strong, Colo.
69. Anna Piorca, 686 E. 157th St. Cleveland, O.
70. Joseph Blich, 1944 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
71. John Malarich, 1600 E. 2nd St. Butte, Mont.

106. Leopold Jeran, Box 487, Davis, W. Va.
107. Frank Lovshin, 310½ W. 4th St. Duluth, Minn.
108. Anton Nagode, Box 2½ Avon Park. Girard, O.
109. Anton Lunder, Box 151, Keewatin, Minn.
110. Math Janzik, 525 W. 2nd St. Leadville, Colo.
111. Anton Kochevar, Box 423, Hibbing, Minn.
112. John Grahek, Box 609, Ely, Minn.
113. Alexander Skerij, Box 256, Export, Pa.
114. John Shank, Box 14, Sartell, Minn.
115. Stefan Jengieh, Box 238, Cokedale, Colo.
116. Gertrude Makar, 140 Bural St. Aurora, Ill.
117. Mary Kosechak, Box 307, Ely, Minn.
118. Jernej Intihar, Box 12, Dodson, Md.
119. Frank Farenchak, Box 122, Homer City, Pa.
120. John Merhar, Box 294, Ironton, Minn.
121. Pauline Ermene, 539 — 3rd St. La Salle, Ill.
122. John Telban, Box 174, Iselin, Pa.
123. Joseph Glass, Box 48, New Derry, Pa.
124. Frank S. Germ, 62 N. 11th St. Kenmore, O.
125. Nick Chernich, Box 66, New Duluth, Minn.
126. John Ponikvar, 3309 — 4th Ave., N. Great Falls, Mont.

Trdi temelj podpornih organizacij.

Poliko jih je danes, ki kriče po kjer je bil. Ta izgubljeni konj je slovenska šola. Doba zadnjih 25 let je bila doba za ustanovljanje slovenskih jednot, zvez in društev. Tega smo si nabavili več kot dovolj. Doba prihodnjih 25 let bo doba poloma, razpada teh stavb in še daljnih 25 let bo doba pogina slovenskega jezika, slovenskega naroda v tej deželi. Le kjer se danes slovensko učijo, tam bo ostala pešica Slovenec. Ravno zdaj je nastopila doba tsavb slovenskih narodnih domov po slovenskih naselbinah. Kakor sem že omenil, se bodo prekrstili za nekaj let v ameriške domove, ker po nekaj letih se bo govorilo le v ameriškem jeziku. S temi domi ne bo dosežen nikdar obstanek za slovenski narod. Prej ali slej bodo propadali finančno ali narodno, ali pa oboje. Da bi bili ti domi namenjeni vsaj malo za pouk slovenskega jezika ali čitanja in pisanja, kar bi se vse lahko zgodilo, bi bil to temelj, da se ohranijo in obvarujejo slovenske podpirne organizacije. Bojim se pa, da bo vse drugače. Očitno rečem, da ne ena jednota, ne ena zveza, ne en narodni dom, ne slovensko časopisje in vobče vse, cel slovenski narod nima zagurane bodočnosti brez slovenskih šol. Na tisoče ameriških slovenskih mladencev in deklic postane vsako leto polnoletnih za pristop v slovenske jednote in zveze, več kot četrtina teh je izgubljena za slovenski narod. Kaj je temu krivo? Pomanjkanje slovenskih šol! V naši stari domovini nas je morjal tuje: Nemec, Lah, Madjar, Turak. Nismo se smeli razviti narodno, kulturno, gmetno, kakor bi želeli. Tukaj pa imamo prosto voljo, proste roke, pa same sebe narodno morimo.

Imel sem priliko opazovati otroke, ki sem jih videl na društvenih sejah, in ti se niso popolnoma nič zanimali za nobeno reč. Še celo posmechovati so se začeli zborovalcem. Kaj je temu vzrok? Ker ni več slovenščine! Mi se zanašamo, da imamo mlade moči za nami pri naših podpornih organizacijah, a motimo se jako, ker sem prepričan, da je oče z veliko silo otroke vpisal v društvo, ker so se upirali, da ne marajo pristopiti v slovensko društvo, ker ne razumejo slovenskega jezika. Cenjeni rojaki, bratje in sestre podpornih organizacij! Ali moremo mi pričakovati kaj koristnega od takih otrok, ki so s silo prišli v naša društva? Odgovor dam: čam in ta je, da ne. Taki bodo člani le, dokler bodo roditelji skrbeli zanje in oni plačevali zanje, potem pa, ko dorastejo in bodo sami svoji, ne bodo več naši člani. Kaj je vzrok? Pomanjkanje slovenskega jezika. Ne zanašajmo se na našo mladino, kajti ona nas bo zapustila, nogo delajmo na to, da se čimprej združijo vse slovenske organizacije v eno močno organizacijo, katere ne premaga in ne podere nobeden potres. Pri tem pa se naj ne pozabi na pouk slovenščine, kajti če izgine slovenski jezik, izgine bodo tudi slovenske podpirne organizacije. Postavimo trdi temelj in ta temelj naj bi bil pouk v slovenski šoli.

John Pezdire.

Imel sem priliko opazovati otroke, ki sem jih videl na društvenih sejah, in ti se niso popolnoma nič zanimali za nobeno reč. Še celo posmechovati so se začeli zborovalcem. Kaj je temu vzrok? Ker ni več slovenščine! Mi se zanašamo, da imamo mlade moči za nami pri naših podpornih organizacijah, a motimo se jako, ker sem prepričan, da je oče z veliko silo otroke vpisal v društvo, ker so se upirali, da ne marajo pristopiti v slovensko društvo, ker ne razumejo slovenskega jezika. Cenjeni rojaki, bratje in sestre podpornih organizacij! Ali moremo mi pričakovati kaj koristnega od takih otrok, ki so s silo prišli v naša društva? Odgovor dam: čam in ta je, da ne. Taki bodo člani le, dokler bodo roditelji skrbeli zanje in oni plačevali zanje, potem pa, ko dorastejo in bodo sami svoji, ne bodo več naši člani. Kaj je vzrok? Pomanjkanje slovenskega jezika. Ne zanašajmo se na našo mladino, kajti ona nas bo zapustila, nogo delajmo na to, da se čimprej združijo vse slovenske organizacije v eno močno organizacijo, katere ne premaga in ne podere nobeden potres. Pri tem pa se naj ne pozabi na pouk slovenščine, kajti če izgine slovenski jezik, izgine bodo tudi slovenske podpirne organizacije. Postavimo trdi temelj in ta temelj naj bi bil pouk v slovenski šoli.

John Pezdire.

Imel sem priliko opazovati otroke, ki sem jih videl na društvenih sejah, in ti se niso popolnoma nič zanimali za nobeno reč. Še celo posmechovati so se začeli zborovalcem. Kaj je temu vzrok? Ker ni več slovenščine! Mi se zanašamo, da imamo mlade moči za nami pri naših podpornih organizacijah, a motimo se jako, ker sem prepričan, da je oče z veliko silo otroke vpisal v društvo, ker so se upirali, da ne marajo pristopiti v slovensko društvo, ker ne razumejo slovenskega jezika. Cenjeni rojaki, bratje in sestre podpornih organizacij! Ali moremo mi pričakovati kaj koristnega od takih otrok, ki so s silo prišli v naša društva? Odgovor dam: čam in ta je, da ne. Taki bodo člani le, dokler bodo roditelji skrbeli zanje in oni plačevali zanje, potem pa, ko dorastejo in bodo sami svoji, ne bodo več naši člani. Kaj je vzrok? Pomanjkanje slovenskega jezika. Ne zanašajmo se na našo mladino, kajti ona nas bo zapustila, nogo delajmo na to, da se čimprej združijo vse slovenske organizacije v eno močno organizacijo, katere ne premaga in ne podere nobeden potres. Pri tem pa se naj ne pozabi na pouk slovenščine, kajti če izgine slovenski jezik, izgine bodo tudi slovenske podpirne organizacije. Postavimo trdi temelj in ta temelj naj bi bil pouk v slovenski šoli.

John Pezdire.

Dopis.

S četa.

Dne 25. aprila smo spremili k večnemu počitku članico JSKJ. Ano Smuk, doma iz vasi Gornje Pake pri Črnomlju. Bila je tudi članica društva sv. Ane SHZ. Stara je bila kakih 55 let ter je bivala na Tower, Minn., 35 let. Na Ely, Minn., zapuša tri otroke ter soproga. Pogreb je bil lep ter dobro obiskan. Značilno je, da je bila mati pokopana ravno ob osmini svojega sina, ki je padel na bojnem polju v Belgiji pred par leti ter so njegove zemске ostankesle sedaj pripeljali na Ely. Ko so pokopavali te ameriške junake, je bilo vse mesto v žalnem oblačilu. V kratkem pričakujejo truplo Franka Lazarja, ki je tudi padel na bojišču. Po njem ima tukajšnja lokalna podružnica Ameriške legije svoje ime, ker je prvi padel na bojišču iz te okolice.

Delavske razmere so srednje. Ponekod se dela po štiri dni v tednu, ponekod je pa polovica ljudi brez dela.

Matija Pogorelec.

Zahvala.

Glavni urad JSKJ je prejel sledečo zahvalo od matere pokojnega Johna Osvalda, člana društva št. 1, Ely, Minn.:

Jaz Frančiška Osvald, mati pokojnega Janeza Osvalda, Vam naznam, da sem posmrtno po mojemu sinu posteno prejela in se Vam lepo zahvalim, ker ste me napravili iz največje beračice, da sem sedaj bogata. Se enkrat lepa hvala. Želim, da bi Vaša organizacija še mnogo let tako posteno uradovala kakor dosedaj.

Dolenja vas pri Ribnici, dne 7. aprila 1921.

Frančiška Osvald.
Pisal Ivan Zbašnik,
pooblaščenec.

Slavno društvo
Sv. Ime Jezus št. 25 JSKJ.
v Evelethu, Minn.

Cenj. odbor in cenj. darovatelji! Podpisani Ivan Škrabec iz Hrovače št. 42, pošta Ribnica, Dolenjsko, se prav pristočno zahvaljujem cenjenemu odboru in darovateljem, članom gori omenjenega društva, za svoto, katero ste zbrali na seji meseca februarja, to je \$15.50 ali 2065 jugoslovanskih kron, katere sem hvaležno sprejel tukaj dne 1. aprila. Bog naj vam ta dar vsakemu tisočero povrne.

Priporočam obenem tudi tvrdko Frank Sakserjevo. Kateri kaj pošilja v staro domovino, naj se jo posluži, ker največ plača za dolar in pa najhitreje pride.

K sklopu pozdrav vsem članom gori omenjenega društva, pozdrav vsem prijateljem in znancem, pozdrav društvemu odboru ter želim obilo napredka društvu.

Hvaležni nekdanji brat in tajnik
Ivan Škrabec.
Hrovača, dne 3. aprila 1921.
P. Ribnica, Jugoslavija.

Naznanila.

Gilbert, Minn.

Sobratom članom in sosestram članicam društva sv. Jozefa št. 20 JSKJ, v Gilbertu naznanjam, da se prihodnje seje dne 15. maja v polnem številu vdeležite, ker imamo naklado 50¢ za društveno blagajno. To je vam že znano, da ne bo kateri oporekal. Naj vsak prečita te vrstice, ako bi slučajno kateremu iz spomina ušlo. Nakladno imamo navadno dvakrat v letu po 50¢ in sicer meseca maja in oktobra.

Želim, da bi se tudi sestre vdeležile enkrat naših sej, ker upam, da ne bi škodovalo našim članicam, ako bi se vsaj parkrat vdeležile. Nekateri so mišljenja, da bi prestopile k ženskemu društvu sv. Ane št. 133. Včasih ta ali ona vpraša, koliko stane prestopni (Nadaljevanje na 4. strani.)

Kaj, kdaj in kako je treba jesti?

Spomladni dnevi so tukaj, in žnjimi oni posebni čuti, ki nas navdajo v spomlad. Vse kodne dnevnosti dolžnosti dozevajo se nam kot prava nadloga. Ropotajoče tovarne in poslapolne pisarne zdijo se nesnosne, ko je tako prijetno posedovati po parku ob ogrevajočem solnem in opazovati, kako trava postaja bolj zelena in listje večje in večje.

Kaj dela večina ljudi, da si olajšajo oni čuti utrujenosti? Čita jo glase o patentnih zdravilih in prepričavajo se, da ker njihovo telo potrebuje, je kako zdravilo. Ona takozvana 'sigurna zdravila' morajo začasno stimulirati utrujeni sistem, toda ga ne okrepčajo za stalno. Telesni sistem pa v spomladni potrebuje tako okrepčanje. Ko je kdo utrujen, nima odporne sile proti bolezenskim klimam. Zlasti klise tuberkuloze radi uspevajo, ko je telo izčrpano.

Mesto poskušati zdravila z vabečim imenom, je mnogo bolj pametno, če si človek postavi vprašanje, kdaj in kako naj je. Eden izmed najboljših in najstalnijših načinov da se telo okrepča in postane zmogljivo proti biljonom tuberkuloznih klic, pri čemer na telesno zdravje, je oni, da se prebavljanje spravi v red. Uživanje lahkih, zmernih in rednih jedi je je najboljša metoda proti spomladanskim utrujenostim.

Poskusite sledeče: enostavne nasvete na samem sebi in na vaši družini.

Kaj naj se je: Zauživajte polno svežega sadja in sveže dobre kuhane zelenjave. Koncentrirane je stvarine kot meso in sladice ne dajajo zadostnih snovi za povpreštev prebave. Ako ste zaprti, zauživajte otrobnice, pečenice, fige, maslo in solatna olja. Ne rabite odvajalnih kroglic, ker se po njih prebavni sistem le razvaja. Popijajte najmanj šest kozarcev vode na dan.

Kedaj naj se je: Jedite redno trikrat na dan. Zauživajte hrano med enim obedom in drugim je škodljivo dobremu prebavljanju. Ako ste lačni, predno greste spat, je dobro piti gorka mleka, ali siabo je jesti solidne hrane, ki dela spenje neurno.

Kako naj se je: Treba jesti počasi in ožvečati hrano tako na drobno, da sklene lahko dol po grlu. Dobro je zauživati vode v zmernem obsegu tekom jela ali ni dobro splaviti hrano v želodec s pomočjo vode. Odložite skrb in sičnosti, kadar jeste. Smeh in družnost sta boljše kot jeterne pile.

Naznanila.

(Nadaljevanje s 3. strani.)
List. Vedite, da prestopni listi se izdajajo brezplačno. Glejte pravila člen XXIII., stran 59. Čitajte pravila, da se seznanite, ker potem je veliko lažje nam odbornikom posloovati in je boljši red v društvu.

Vas, bratje, pa prosim, da agitate za pridobitev novih kandidatov. Ne mislite, da jaz nimam dovolj prošnje za sprejem. Samo na sejo ž njimi. Magari 20 novih. Jaz bom lahko vsem ustregel. Vse kaže, da bo rekord v Gilbertu, in rekord je 50 novih v enem letu. Jaz jim imam že 38. Bratje, ne smemo si pa tolmачiti, da bomo nabirali te 12 se do decembra. Storitve vse, kar je v vaši moči, da bo ob prihoduji seji naš rekord v redu. Potem bomo šli pa "over the top".

Z bratskim pozdravom
Louis Vessel,
tajuik in organizator.

Gilbert, Minn.

Članice društva sv. Ane št. 133 JSKJ. v Gilbertu vladno vabim, da se prihodnje seje dne 8. maja polnoštevno vdeležite. Ker imamo zelo važne reči na programu. Spomnite se, da samo enkrat v mesecu pridemo skupaj. Zatorej bi se morala vsaka bolj zanimati, posebno še, ker je mlado društvo. Ne pozabite pa pripeljati vsake eno novo kandidatino. Sestre, damilite se gela: Vse za eno in ena za vse! Tako bomo bolj uspešno napredovali.

S sestrskim pozdravom
Frances Luzar, tajnica.

Napoleon je veroval v nekako Ligo narodov.

K stoletnici smrti Napoleona 1.

Poroča Frederic Dean.

V četrtek, dne 5. maja bodo čestili velikega Korzičana slavili stoletnico njegove smrti na različne načine. Vrhše se bodo javne in privatne prireditve, razpravljalo se bo o različnih straneh njegovega življenja, o njegovih presenetljivih uspehih, a predvsem o motivih in aspiracijah, katere je zasledoval.

Napoleon je prišel na površje v eni preobratnih točk svetovne zgodovine, — ob času, ko je bilo treba ravno take osebnosti kot je bil on, take vrste moža, kot je bil in take sile, kot jo je on izvajal. — Najti je bilo v zgodovini dosti drugih ljudi, kojih duše so bile finejšše, drugih vladarjev, kojih cilji so bili višjeenajši in drugih vojakov, ki niso tako blazno skušali zmagati na vsak način. Se nikdar pa ni videl svet bolj neustrane duše, bolj markantnega vladarja ali bolj previdnega in obenem drznega generala. Še dosti bolj važno pa je, da ni bilo še nikdar nobenega vladarja s tako raznoličnimi talenti ter obenem tudi uspehi.

Eden takozvanih madežev na zdravem razumu Napoleona, — kajti noben njegovih človekov, čev ni bil dosegal, — tako drzen, da bi mu odrekal to občudovanja vredno lastnost, — je bila njegova zavidno slepa ljubezen do članov njegove hiše, neka navidezna obsedenost z njegovo družino, da jih s seboj potegne v bleščajoča življenja, da postavi sicer svojega brata iz sestre na prestol in da prikaže to in tisto, Sicilijo in Španijo ukloni se železu enega zračnega plovila.

V tem oziru pa je Napoleon le izvajal staro korziško idejo o zaščiti. Mati Napoleona bi smatrala za skoro nemogoče stvar, da bi njen sin Napoleon sedel na prestolu, ne da bi dvignil do skoro enake časti svojega brata Jožefa in svoje sestre Elizabete. Naloga vsakega — Korzičana je spomniti se v prvi vrsti svoje družine, dajati članom svojega lastnega družinskega kroga prednost pred drugimi v vsaki fazi življenja in vsakemu preobratu sreče in Napoleon je bil v prvi vrsti vedno Korzičan. Ta mali otok so pregazili Fenicijski, Rimljani, Vandali, Goti, Lombardi, Kartaginci in Saraceni in vsakdo teh je zapustil otku svoj individualni znak. Iz te mešanice se je pojavil sedanji narod. Seneka je rekel, da je ta otok pogosto izpremenil svoje prebivalce, a nikdar svoje duše. Napoleon pa je dostavil tem besedam: — Zgodovina Korzike je večni boj med majhnim narodom, ki si želi prostosti ter sosedi, ki nasprotujejo tej želji. — Korzičani imajo nenopogljivo voljo, je hraber, ljubi svobodo ter je osvetoženjen. Pogumen je, trezen, ponosen, neustrašen, bistrega razuma, a omejen. Njegove misli veljajo preje družini kot pa državi. Preje se bo boril proti krivici, storjeni njegovemu prijatelju kot pa krivici, storjeni vladarju, — kajti on ne pozna nobenega vladarja.

Bil je ta duh družinske zadružnosti, katerega je ponesel Napoleon v svojo vladno. S tem, da je povzval svoje brate in sestre na prestole, je dal dokazati, ki je bila v njem, korziški dogmi, da se mora vsak član družine vdeležiti aktivno slave, ki mu je bila naklonjena.

Čudno, a resnično je, da so bili sorodniki Napoleona prav tako zmogni nositi dostojanstva, katerih so bili deležni, kot katerikoli drugi človek, ki je spadal pod avtoriteto cesarja. Njegov brat Jožef, — najstarejši v družini, je bil imenovan od Direktorata izavrednim poslanikom na rimskem dvoru. Bil je tajnik Sveta petstotih ter se je pogajal s tremi komisariji iz Amerike, katere je bil poslal predsednik Adams. Podpisal je mirovno pogodbo z Avstrijo leta 1801 ter tudi pogodbo z Anglijo v Amiens leta 1802. Pomagal je tudi pri sklepanju pogodb s Holandsko, Anglijo in Španjo, da se napravi konec morskemu ropu. Kontordat z rimskim papežem je bil podpisan v njegovi hiši in ravnokar garancijska pogodba z Avstrijo, Prusijo, Rusijo in Bavarsko. Na vsakem zaupnem mestu je pokazal svoje eksekutivne zmognosti, glede katerih je prekašal vse francoske velikaše.

Eliza, najstarejša sestra Napoleona, je bila bolj podobna svojem cesarskemu bratu kot katerikoli drugi član družine. Kot ena najbolj inteligentnih mladih žensk svojega časa je bila deležna izvrstne vzgoje. Vdeležila se je dela svojega brata, ko je bil še prvi konzul francoske republike in pri tem razvila one lastnosti, ki so jo pozneje tako odlikovale kot načelnice lastnega dvora v Italiji. Predsedovala je vsem ministrim, im svetom, se brigala za vsako posamezno administracijo ter našla velikansko zadovoljstvo v tem, da je vladarica. Čeprav najmanj mične med tremi sestrami, ekscentrična v obleki in kretanjah ter manj ljubice narave kot Pavlina, je imela brez dvoma največje zmognosti kot voditeljica ter si je s tem zagotovila svoje odlično mesto med vladaricami Evrope, ki so imele večja posveta ter daljšo vrsto prednikov.

Karolina najmlajša med sestrami ni ničesar vedela o težkih prvotnih dneh družine Bonaparte, o bojih in stiskah, temveč je stopila v sijaj cesarstva direktno iz šole. V starosti sedemnajstlet let se je poročila z Abilom Muratom, mladim častnikom, ter šla z njim v Neapol kot kraljica. Ko je prišel k njej Murat z obvestilom, da so Angličji zavzeli pristanišče in "da je vse izgubljeno", je rekla:

— Ne, še ne vse, kajti še vedno smo si ohranili svojo čast in vztrajnost. — Murat je pobegnil v Francijo, a Karolina, prepričana svoj lastni iznajdljivosti, je pokazala v tem težkem času pristno usposobljenost za politiko ter vpriporila sijajen poskus, da ohrani svoje kraljestvo.

Brat Louis, poročen s Hortenzo, hčerko Lujize, prve žene Napoleona, je bil poslan na Holandsko kot kralj ter bil tam zelo priljubljen. Lucejen je predstavljal odlično moč na vsakem političnem zborovanju. Jerome je bil sijajen vladar in celo Pavlina, lepa, a razvajena, je vladala pravično svoji majhni kneževini ter predstavljala okras prestola, katerega je zavzemala ter družbe, kateri je načelovala. Še nikdar ni bil noben francoski vladar obdan od tako zmognosti ožje družine.

Potem ko je francoski narod sprejel Code Napoleon, to je Napoleonov zakonik, obsegajoč civilno in kazensko pravo, je prišel sestavitelj tega zakonika, namreč Napoleon sam, na misel, da bi se napravilo določbe tega zakonika tako splošnim, da bi se jih lahko sprejelo v zakonike vseh drugih evropskih držav.

"Zakonik postavnega postopanja" je predstavljal del programa francoske ustave iz leta 1791, a revolucionarnim skupščinam se ni posrečilo sestaviti zakonov in vsled tega se ni formalno nobenega enotnega načrta za narodno zakonodajo do časa Konventa, ko se je preučevalo obširni juridični material, zbran lekom rojalistične dobe ter izbralo in sprejelo zaželjive dele iz mase francoske juridične literature.

Francosko pravo temelji na starem rimskem pravu. Code Napoleon je v resnici spoini člen med starimi francoskimi zakoni ter revolucionarno zakonodajo. S pomočjo najboljših juristov svojega časa je zbral Napoleon vse tozadevni material iz 398 okrajev, ki so imeli različne odredbe in zakone. Iz tega obširnega materiala je izbral najboljše, posplošil to ter ustvaril iz tega zakonik, ki zavzema še danes eno najbolj odličnih mest med zakoniki narodov sveta.

Te nove postavbe so tako izvrstno prijaile vsem potrebam francoskega naroda, da je bilo videti več kot primerno, da se jih prilagodi razmeram in potrebam drugih civiliziranih narodov. Zakaj bi se potem ne moglo spraviti teh različnih držav skupaj v veliko družino narodov, ki bi imeli iste postavbe in ki bi bili spojeni trajno skupaj v skupno dobro? Določbe Napoleonovega zakonika niso bile le trajno sprejete na Holandskem, Španskem in v Italiji, kjer so vladali Napoleonidi, temveč tudi v Belgiji, na Portugalskem, v porenjski konfederaciji in v provincah, mejehih na te ločene politične skupine. Celot Prusija, Rusija in Avstrija so bile povabljene, naj vstopijo v to kombinacijo vlade. Po slavni posvetovanju v Tilzitu, ko sta dva cesarja, francoski Napoleon in ruski Aleksander, posvetovala

tri ure na nekem plavu sredi reke Njemen, dočim je stal pruski kralj na bregu reke ter željno pričakoval izida posvetovanja, je bila naslednja pripomba Napoleona glavna točka celega posvetovanja: — Dajmo združiti svoje sile, izenačiti postavbe ter vladati Evropi.

Oni, ki vidijo v Napoleonu le sebičnega slavohelepeža in tirana, bi storili dobro, če bi se spomnili, da je bil edini veliki mož svojega časa, velik general, uspešen zakonodajalec, da je bil predstavitelj javnega mnenja, da je pomiril Francijo, razvil njene vire ter napravil red v notranjosti njenih meja. Bil je on, ki je usposobil Francijo in Evropo za politično samovlado ter resnično notranje in zunanje zmoglo produktivno življenje prostosti. Svoje načrte je tudi preizkusil ter jih našel blagodejnimi za Francijo, Holandsko in Italijo; blagodejnimi za vsako deželo, do katere je segala njegova moč. Zakaj bi se torej tega sistema ne razširilo na celo Evropo ter dalo vsaki posamezni državi iste pravice v zvezi s takrat najbolj odlično državo, — Francijo?

Potrebe Italije se mogoče bistveno razlikujejo od onih Rusije in privilegiji, dani Španski, niso mogoče na enak način blagotvorni za Holandsko, a zveza teh ločenih držav v eno politično enoto bi pomenjala uveljavljenje splošnega reda ter političnega miru.

Sloane pravi: — Ne le v Franciji, temveč tudi v Italiji, na Holandskem, v Belgiji ter številnih važnih delih Nemčije posluje še vedno delo, katero je započel Napoleon. George Brandes pa dostavlja: — Napoleon je bil poslan, da reši narode sveta.

Stearns pravi: — V Napoleonu je bila doktrina Krista prestavljena v praktično politiko. — Šel bom v nesmrtnost s svojim zakonikom v roki, — je rekel Napoleon.

Iz manuskriptov, katere se je našlo na Sv. Heleni, je bilo celo razvidno, da je smatral Napoleon svojo vladno kot most, ki naj bi vodil k boljšemu stanju stvari, — da ni nič drugega kot instrument, da je završil odmerjeno mu delo in da bo svet z veseljem pozdravil moža, ki bi izpolnil in prestavil v dejstvo njegov načrt.

Ako Bog da.

Iz zemlje belih minaretov, rdečih fesov in črne kave bi lahko povedal še katero, kako brezmejno dobrosrčen in gostoljuben je ondnotni narod, in o drugih lepih čednostih njegovega srea in značaja.

Zlasti so mi razkladali prijazni izvestitelji, kako rahločutno je to prebivalstvo, kadar mu gre za čast, za lastno in za čast svojcev. Povedali so mi o seljaku, tožil je seljaka, da mu plača kupnino za telico, in sta oba prišla pred sodnika. Tožence je bil redkosrčen, komaj je toliko znil, da je zanimal sleherni kupnijo za telico in sleherni dolg iz take kupnje.

Da bo tožence tajil, tega tožitelj ni bil pričakoval. Razkažil se je; kar iskre mu je sipal ogorčeni jezik, ko je nasprotniku očital nevero in goljufijo, da je hajduk, krmak in brzdušnik; takih mu je metal v zobe, da jih ne bi, kakor tam reko, pes polokal na maslu; še mu je opsoval otea in majko in angela in svetea in vero in sestro in strino in pekel in raj, a h koncu ga je s pogledom, kakršen bi prekal skalo, pozval: "Pa povej istino, če te ni sram in če nimaš obraza."

Tožence je skomnil z ramo: "Pa ti govori istino, če nimaš obraza!"

Sodnik je čutil, obema nekaj nege z jezika, pa je pozval in zaslusal pričo, in priča je dejal:

"Gospodine, ki me pitaš, pa tičem povedati tako, kakor je bilo. Tožitelj je pošten človek, častit mu obraz, po razbeljeno jeklo bi zanj segal v vrelo vodo! Njegovim besedam, gospodine, lahko verjamem kakor svetemu evangeliju. Ni ne lopov, ne prevarant. Tako mi Boga, res mu je tožence dolžan, za kolikor je tožen! Grom me ubil, ako ni istina. Ah, oprosti, gospodine, bogme znaš, ni mu prodal telice, prodal mu je sestro. Tako je pa hvala Bogu!"

Poglavitna lastnost naroda, so mi pravili, da je njegova silna, globoka vernost. Ljubi moj človek, ako sam nisi veren, kakor so verni tamkaj, niti verjel ne boš, kakšna in kolikšna je tamkaj vera. Verujejo v vile in vilenike, v more in večje, v krsničke in volkodlake, v zmaje, v tokmakbabe in v vsega šejtana ali vraga.

Pa ne smeš misliti, brate, da je njihova vera preprosta reč, kakor $1 \times 1 = 1$, $2 \times 2 = 4$. Ampak je vera reč, polna razporeditv in resnic in tajnosti in prepovedi in zapovedi. Samo naukov o volkodlakih, brate, na primer je bogme za srednje velik katekizem:

1. Kaj so volkodlaki? — Odg.: Volkodlaki so zločestni stvori, ustvarjeni po volji in moči samega vraga, poteri ga sveti križ!

2. Kakšni so volkodlaki? — Odg.: Volkodlaki imajo človeški lik in človeško kožo, toda so brez mesa in kosti in jim je meh napolnjen zgolj s krvjo.

3. Iz česa in kako nastajajo volkodlaki? — Odg.: Volkodlaki nastajajo iz mrličev. Če leži mrlič na mrtvaškem odru in skoči

"Reci: Ako Bog da, — Pero!" "Čemu?" je odvrnil Pero. "Ako Bog da ali ne, jaz idem v mlino." — Ajd', magare!" In odšel je svojo pot.

Pa se zgodi, predno je dospel do mlina, da ga ustavi vojska podala in ga vpraša kapetan, kod dar še ni bila umrljivost otrok na Dunaju, kakor tudi v drugih industrijalnih krajih tako velika kot danes. 75 odstotkov vseh du-

da, potem desno in pri agini bu-najski otrok je vsled slabe hrane bolnih, nad 50 odstotkov jetič-pota, zopet na desno m toč in-ih, od teh 30 odst. v taki meri, da bi se jih na vsak način moralo oddati v bolnice.

In je tako močno popisal, kam in kako, da je kapetan ukazal: "Hodi z nami, da si nam kažipot!" — in se ni dalo ukazu kaj upirati. Je kmet obrnil osla in ga zapodil domov, sam pa šel s četo in se je vrnil domov šele tretjo noč.

Potkal je na vrata: klop, klop, klop!

Se otvori zgoraj okno: "Kdo je božji, da trka v gluh dobi moči?"

Pa se je ponižno oglašal naš Pero: "Jaz sem, Kata, ako Bog da!"

Grozna statistika.

Avstrijski minister za socialno skrb dr. Resch je izjavil v nekem pogovoru, da grozi avstrijski mladni vseli slabe hrane pogin. Statistika, ki je ob tej priliki podala je grozna. Izjavil je: Nikdar še ni bila umrljivost otrok na Dunaju, kakor tudi v drugih industrijalnih krajih tako velika kot danes. 75 odstotkov vseh du-

NAZNANILO.

Rojakom v državi Pennsylvaniji naznanjamo, da jih bo obiskal naš rojak

ANTON GLAŽAR,

ki je bil 3 leta nepretrgano v svetovni vojni. On je pooblaščen pobirati naročnino za Glas Naroda in ga rojakom toplo priporočamo. Sedaj se nahaja v Forest City in okolici.

Upravništvo Glasa Naroda.

VABILO na Igro in Veselico

katero priredi

Društvo sv. Jožefa št. 53 J. S. K. J. dne 14. maja 1921

na 36 Danube Street

Little Falls, N. Y.

Predstavljeni bosta dve igri

I. Ne kliči vruga!

(V enem dejanju.)

O s e b e :

Levičar, (bogati posestnik) JOHN KUNC
Polona, (njegova žena) FRANCES PEČKAJ
Milka, (njiu hči) CHRISTINA KRAJNC
Meteljkov Miha, (posestnik in sin krmarja) JOHN PEČKAJ
Tone, (seljan) ANTON PRIJATELJ

II. Trije Ptički.

(V dveh dejanjih.)

O s e b e :

Jarm, (gostilničar) FRANK MASLE
Špela, (njegova žena) FRANCIS PEČKAJ
Iglac, (krojač) ANTON PRIJATELJ
Joško Štrmcenelj, (piskrovez) JOHN PEČKAJ
Zajec, (urar) JOHN HOJAN
Sodnik, LOVRENC MASLE
Peter, (sodni sluga) JOHN KUNC
Straža, ANDREJ DOBROVOLJC

Po igri prosta zabava in ples.

Začetek igre točno ob pol sedmi uri zvečer.

Rojaki! Slovenci in Slovenke iz Little Falls in okolice ne pozabite na imenovani dan. Pridite vsi in oglejte si to veleznaimo farso!

Stojte, -- Glejte -- Poslušajte to privlačno ponudbo.

Šest predmetov za samo \$6.00

PIŠITE DANES

za zgoraj navedeno skupino predmetov, in ko jih boste dobili, jih pokažite svojim prijateljem, sosedom itd., da oni presodijo njihovo visoko vrednost. Če hočete spoznati veliko vrednost teh predmetov, zagotovo izkoristite takoj to veliko ponudbo in vi boste potem naš zastopnik.

Ponudbi je jako lahko zadostiti in vsled tega se vam ni potreba vstavljati. Samo izrežite to sliko, napišite svoje ime in naslov realno, pridenite 35 centov za poštnino oziroma za druge pošiljalne stroške in mi vam bomo poslali te predmete, ravno tako kot so naslikani zgoraj ter označeni spodaj.

1. Prvovrstna ura kukavica, napravljena iz najbolj dragocene in trajnega lesa; krasne ročne rezbarije jo delajo še bolj dragoceno. Kolesje je prvovrstno, prirejeno, da kaže natančen čas, kar tudi stori, ker ga regulirajo uteti ter je garantirana za celo življenje.
2. Avtomatični strčilac las. Strife vam lasa na ta način kot bi jih česali.
3. Zeleničarska ura v srebrno-nikljetem obodu, krasno se svetloča in gravirana. Nikljetno kolesje je tako urejeno, da kaže pravičen čas, Garantirano.
4. Poslačen prstan z vašimi začetnicami.
5. Barometer, najnovejši, izhaja iz iznajdb, ki naznanja vreme za en dan vnaprej. Če pride mala ženaka skozi vrata, bo jasno vreme. Če se pa pripravila dež, ne pride, pač pa možki z dežnikom. Na vratih je termometer.
6. Krasna belečnica, vezana v lepo usnje z ogradelem na stranici. Jako uporaben predmet, katerega naj bi vsakdo imel.

Nobenega teh šestih predmetov se ne prodaja posamič, kajti to ponudbo smo samo zato napravili, da nam je bilo mogoče tako znizati ceno, da bo vsem pristopna. Če mislite, da predmeti niso dvakrat toliko vredni kot jih nudimo, vam vrnemo denar. Ta skupina predmetov bo gotovo ugnajala vašim prijateljem, in hiteli bodo, da si jo nabavijo. Morda boste pa tudi vi hoteli imeti še eno. Torej, — hitro na dela.

Union Sales Co., Dept. 510 673 W. Madison St., Chicago, Ill.

N a b e g u.

Spisal Ksaver Meško.

(Koniec.)

V noči od srede do četrta sem alinal proti četrti uri zjutraj, da nekdo hodi okoli hiše in prisluškava pod okni moje spalnice. — "Morda se je vrnil gospodinjin mož." — Čudno se mi je zdelo le, ker nisem alinal, da bi mu bila ala odpirat.

Zjutraj sem jo takoj vprašal: "Ali je prišel ponoči vaš mož?"

"Ne."

"Čudno. Nekdo je hodil proti jutru okrog hiše. Ali niste nič slišali?"

"Nič."

Sel sem gledat. Res, pod kapo stopinje od okovanih moških čevljev.

Popoldne mi je javila gospodinja, da je videla logarja, ki je sel mimo. Z gor je prišel.

Postal sem pozoren.

"Ali hodi večkrat tod mimo?"

"Večkrat. Divjačina hodi kmitat v gore."

"Najbrže je hodil ta ponoči okoli hiše."

"Mogoče. A vas menda ni videl, ko je sel zdej mimo?"

"Mislim, da ne. Bi moral tudi jaz njega. Slišal sem, da je nekdo sel po cesti — zunaj na robu ob kapelici sem bil — a danes je vse v megli."

"Morda je to sreča."

Ko je prišla proti večeru sosedova hčerka v obiske, sva ji povedala. Prestrašila se je.

"Če vas je izvohal logar iz Maloš, niste več varni. Zagrizen nasprotnik je."

Sklenili smo, da bo vsekakor treba iti kar drugo jutro čez gore.

V mraku nenadoma pride Trupe, ki je vodil begunce na Kranjsko. Bil je zelo utrujen — pot iz Kranjske gore v takem snegu ni malenkost. A ko mu povem, da je logar špioniral okoli hiše, pravi v svoji jekleni odločnosti:

"Kar napravite se, še nocoj vas spravim na Kranjsko."

Najrajši bi res sel, a zdelo se mi je, da take žrtve ne smem sprejeti.

"Glejte, vi ste naredili pravkar tako pot, zdej spet nazaj, saj zbolite. In noč je, kaj če se nama pripeti kak nesreča?"

"A če vas ujamejo, pa to ne bo nesreča?" je ugovarjal odločni mož.

"Morda me ponoči ne bodo."

"Zdi se mi, da je ravno ponoči najbolj nevarno. A kakor mislite. Pa pridem jutri navsezgodaj ali pošljem koga zanesljivega. Torej pa morate vsekakor iti."

"Seveda pojdem."

V.

Spal nisem vso noč pol ure. O pol petih, tako sva se dogovorila, bi naj Trupe prišel. Vstal sem proti štirim, sel ven na podstenje in poslušal v tiho noč.

Dolgo ni bilo slišati ničesar. Šlo je na pet, ko zaslišim spodaj na cesti glasove. Zadržujem sapo in napenjam ušesa, da bi razločeval, govorijo li slovensko ali nemško. Čes čas res ujamem nekaj besed.

"Slovensko. Bogu hvala, naši so!"

Res so bili kmalu znotaj zgornj, dva krepka mlada kmetaka fanta s puškama na ramah in kmet Sgarovelo iz moje fare, ki je moral tudi bežati. Skrivaj se je dvadn pri svoji sestri, kjer sem prenočeval jaz prvo noč, in je bil sedaj tudi na poti na varnejše Kranjsko.

Kmalu nato smo odrinili. Pred odhodom sem vprašal fanta: "Sta bila oba pri vojakihi?"

"Bila."

"Imata puške nabite?"

"Imava."

"Če se nam postavi kdo na pot, ustrelita vsakega. Na mojo odgovornost."

"Brez skrbi, gospod. Če hočejo vas imeti, morava midva prejeti paati."

Kake lečerbe nisem vzeli, ker bi naš luč mogla izdati. Tako smo hodili izpočetka v gosti temi in smo krenili precej napak, precej na levo. Šli smo po stopinjah togarjevih, ki so se vije globlje in globlje v goro. Polagoma smo spoznali, da gremo krivo. Da ne bi hodili nazaj in izgubljali časa, smo krenili kar po celcu počez skozi gozd. Ob prvem svitanju smo res prišli na tir, ki so ga naredili v pondeljek beguncem, in ki se je vračal po njem včeraj Trupe. Jasno

Cesarski verižniki.

V spisu sekijskega svetnika v pok. Avg. Demblina, ki je izšel v založbi "Drei Masken" v Muenchenu pod naslovom "Czernin und die Sixtusbriefe", se nahaja tudi znamenita verižniška zadeva vojvodinje Parmске, matere bivše cesarice Zite. Demblin poroča: Koncem marca leta 1917, tedaj kratko pred početkom takozvane Sikstove afere, je dospelo iz Madrida poročilo, da se je neki agent obrnil na tamošnje avstro-ogrske poslanstvo z naznanilom, da mu je vojvodinja Parmska poverila posredovanje pri nakupu cele ladje kakao in kave, ki se bo s pomočjo posebnih varnostnih odredb poslala v Trst. Czernin je naročil Demblinu, naj obvesti o tem cesarja Karla. Cesar baje o tej stvari ni ničesar vedel. Ko ga je Demblin čez nekaj dni zopet vprašal je dejal cesar, da gre za dobrodelno akcijo vojvodinje, blago da se bo prodajalo po lastni ceni, siromašnim otrokom pa se bo delilo brezplačno. Jedva deset minut potem, ko je cesar izrekel te besede, je iml Demblin slučajno priložilo govoriti o madžarskim častnikom, ki je bil v ozkih stikih s parmsko rodbino. Ta je bil zelo osupel, ko je čul, da se daje stvari pomen dobrodelne akcije, in je povedal Demblinu, da gre tu za velikansko kupčijo, od katere si obeta parmska rodbina 20 milijonov dobička. Czernin je poslal Demblina še enkrat k cesarju in ta je cesarju kar najobzirnjejše skušal povedati da obstoji sum, "da izrabljajo vojvodinjo sleparji; zdi se mu, da gre za veriženje pod krinko dobrodelnosti, pri čemur se vporablja ime vojvodinje, da se zadeva zavaruje pred zasledovanjem oblasti." Cesarju je bilo, kakor da se mu je odvalil kamen od srca. Zahvalil se je za svarilo in je dejal: "da bo stvar takoj zasledoval". Ko je Demblin čez nekaj dni zopet napeljal govorico na to, je izjavil cesar, da Czerninova bojazan ni umestna, akkor ga je obvestila vojvodinja, "vse je v najlepšem redu". Demblin pa ni odnehal. V avdijenci dne 11. aprila je razložil cesarju popolnoma odkrito vso umazano stvar, ga opozarjal na nevarnost, ako javnost izve, da so najboji člani cesarjevega sorodstva nezakonito verižili in je zahteval, naj se tržaškim oblastim nemudoma naroči, da takoj vso zalogo ladje ko dospe, zaplenijo za vlado. Cesar je bil nemilo prizadet, parmska rodbina pa je osebno izvedela, da Czernin njeni dobičkalnosti noče zatisniti očesa in porabila "pismeno afero", da se ga iznebi. Značilno je, kako se je cesar Karol, ki je še zjutraj 12. aprila dejal, da Czernina na vsak način potrebuje — "bolj kot kedaj" — od večera istega dne vsemu odtegnil, dočim je prevzela stvar v roko cesarica Zita, sprejela Czernina v cesarjevem imenu in s trdovratno odklonitvijo vseh njegovih nasvetov tekem 48 ur povzročila njegov odpust. Ali se je verižniška kupčija tedaj izvedla in milijonski dobiček prišel v parmsko blagajno, nam sekijski svetnik Demblin žal ne pove.

Gospodarske vesti iz Jugoslavije.

Produkcija v Jugoslaviji.

"Balkanski Ekonomista" trdi, da je Jugoslavija leta 1920 proizvela 150.000 kil opija. Ta proizvod prihaja glavno iz okrajev Veleč, Kavadar, Kumanovo, Štip, Radovič in Filipip.

Izvoz jugoslovanske koruze.

"Wirtschaftliche Mitteilungen der Schweiz" poročajo, da se izvažanje kruz iz Jugoslavije vrši le v malem in počasnem razmerju. Vzrok temu so deloma visoke cene, deloma visoka izvozna carina in deloma neugodno stanje prometnih sredstev. Kupoprodaja se navadno vrši na nakladnih postajah in prodajalec mora sam skrbeti za prevoz in izvozne formalnosti. Prevoz se vrši le po železnici, ker reka Sava ni več plovna od prekladišča Siska. Precejšnje število nakladov koruze je bilo baje izvoženo na Dunaj. Mnogo izvozljevega prebitka pšenice je namenjeno za Čehoslovaško v zmislu nedavno sklenjenega trgovskega dogovora med to deželo in Jugoslavijo.

Nove jugoslovanske banke.

"Balkanski Ekonomista" prinaša, da so se angleško-madžarski bančni interesi v Bosni združili v novo bosansko banko, ki se namogli, so trdili, da so me razsekali in me vrgli v Ziljo ali v Dravo, to bi mi bilo v tem slučaju itak precej vseeno.

Gospod župnik mi je dal v ljubezni skrbni lepo zakuriti, da bi se po dolgi poti segrel in se ponoči naspal. Kar pride proti večeru vest, da Lahi prodirajo čez Radeče. Prodrali res so, a so jim Srbi pravočasno zastavili pot in pokvarili veselje.

Da bodo Lahi zasedli Gorenjsko do Jesenic, Nemci pa predri skozi predor in se z Lahi na Jeseniceh združili, ta govorica se je zadnje dni po Koroskem trdovratno širila. Zato mi vsa stvar ni prav prijala.

"Komaj sem ušel Nemcem, pa ne bi rad prišel Italijanom v roke", sem rekel gospodu župniku, ga lepo zahvalil za vso ljubeznost in se odpeljal še tisti večer v Radovljico.

Kako res bratsko ljubeznivo so me sprejeli in mi izkazovali tam, pri ljubeznihih činovih sv. Frančiška na Brezjah, vsepovsodi in v vseh krogih, v duhovniških in posvetnih, najiskrenejše sočutje in najradodarnnejše gostoljubje skoraj vse leto 1919, to je spet drugo, mnogo lepše, vse solučno poglavlje.

zivilje Jugoslovanska Trgovska Banka, s središčem v Sarajevu.

To novo banko so ustanovili bosanski finančniki, ali Britansko-Ogrska Banka je sodelovala pri ustanovitvi, in njeni zastopniki so člani upravnega sveta. Banka ima glavnico od 5.000.000 jugoslovanskih kron in je prevzela podružnice Britanske-Ogrske Banke v Sarajevu, Mostarju in Brki. Nova banka je bila ustanovljena tudi v Dalmaciji pod imenom Dalmatinska Banka, z delniškim kapitalom od 4.000.000 kron, razdeljenih v 8000 delnic od 500 kron normalne vrednosti.

Letina češpelj v Jugoslaviji.

Iz nedavnega poročila ameriškega konzulata v Belgradu je razvidno da povprečna letina češpelj v Jugoslaviji znaša približno 63.000 meterskih ton. Okolo 40 odstotkov izdelka se presuši, 40 odstotkov se vporabi za izdelovanje žganja in od ostalega se napravljajo konzerve. Letina od leta 1920 je bila pa le približno 85 od sto od povprečne letine, kar pomenja, da je bil izdelek le približno 60.000 ton. Mnogo češpelj se presuša na nepravilen način, imajo okus po izsušenem in ne namakajo se kot bi morale. So manjše velikosti kot kalifornijske češpeli.

Nova podjetja v Jugoslaviji.

V Karlovcu se je osnovala nova družba, ki se zove Kastel Tovarna Kemičnih in Farmaceutičnih Produktov. To je prvo podjetje te vrste, osnovano na Balkanu. Nova tovarna bo proizvajala razna zdravila, tablete, serume in medicinsko-rastlinske produkte. Kupili so velik kompleks zemljišč ob progi med Ljubljano in Karlovce kjer se nekoliko poslopij, ki se že tam nahajajo, more prav ugodno upotrebiti za svrhe te tovarne. Podjetje namerava tudi gojiti medicinske biljke na svojih prostornih zemljiščih.

V Brodu na Savi je bila osnovana družba za izdelovanje tovornih vozov in železniških naprav z glavnico od 20.000.000 kron, ki bo baje tekem treh let povzmana na 200.000.000 kron.

Narodna seljačka (kmetijska) banka.

Z glavnice enega milijona kron se je osnovala v Sibirju v Slavoniji. Namen banki je, rešiti kmete, ki imajo naložen denar v madžarskih gospodarskih in kreditnih zadrugah, ki so pod sekvestrom.

VARELO.

Conemaugh, Pa. Slov. dramatičen klub "DILETANTJE" v Conemaugh, Pa. priredi dne 7. maja t. l. v dvorani sv. Alojzija na First Alley pristno slovenski ZABAVNI VEČER, h kateremu vabimo vse cenjene rojake in rojakinje, kateri so prijatelji slovenskih iger in poštene mirne domače zabave. Igrana bo "Neubogljiva hči, ali najdena mrtva na materinem grobu". To je priljubljena žalostinka, akoravno ste jo že videli enkrat, gotovo pa vam ne bo žal, ako jo zopet vidite. Kdor jo pa ni videl, bo pa nekaj videl, kar še nikoli ni, a tudi mu bo ostala v spominu. Za tem bo igrana "Fajfa tobaka in čašica kave". To je smešnica. Ta pokaže navado kmetijskega življenja zvitost žensk, kako priti do veljave "hlač", a Blaž Robavnikov pa je znal posvetiti tem hlačam pravi podmožak — kar s piskrom kofeta! Torej, ker bosta dve dolgi predstavi, bo le še malo ostalo časa za plesaljšino; da pa bodo imeli več "užitka", smo preskrbeli pristno slovensko šermerski orkester godbo, tako da bo vse v "luft".

Začetek ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina: moški 75¢, dame 25¢, otroci 10¢. Otroci v spremstvu staršev vstopnine prosti.

Torej nasvidenje v soboto dne 7. maja! Odbor.

Rada bi izvedela, kje je moja sestrična MARIJA UJČIČ, sedaj omožena KAKEŠ. Doma je iz Velikega Brda na Primorskem, podomače Šimetova. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njen naslov, da mi ga naznani, ali če sama čita te vrstice, naj se mi oglasi, ker ji imam nekaj sporočiti iz stare domovine. Moj naslov: Mary Stuf, 4615 North Gow St. Ruston, Tacoma, Wash. (5-6-5)

† NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srecam naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je moja ljubljena soproga HELENA SELAN (podomače Poljskova) po štirimesečni hudi bolezni v 50. letu svoje starosti v Gospodu zaspala.

Rajna je bila rojena v Matejini, fara Ig pri Ljubljani, in je bila 17 let v Ameriki. Zapuščala mene in štiri otroke, najstarejši 25 in najmlajši 8 let. Pokopali smo jo v New Castle, Pa. Vsem vdeležencem pogreba izrekam tem potom svojo iskreno zahvalo. Naj počiva v miru!

Zalajoči ostali: Jacob Selan, soprog. Mary, Louis, Angela in Frank, otroci.

Zastonj! ČUDOVITA GODBA. Zastonj!

Najnovejša iznajdba.

Ura je postala slavna z rekordom svetovne glasbe.

Vi boste navdušeni, ko boste slišali tako godbo, skrivno v uri. Če boste to krasno godbo v vašem domu, vam ni treba trošiti denarja za godala kot so piano, fonograf, itd., kajti ta ura je tako napravljena, da bo nadomestila vsako godalo. Igra melodije, sestavljene od najslavnejših umetnikov in slizite jih, če ura zazvija ter pritisnete na gumb. Igrala bo za vas na tak krasen način, da se boste vi in vaši prijatelji čudili. Ta ura igra eno skladbo dvajset minut ter je popolnoma skrita. Ta ura je iz solidne bronce ter je močno posrežena z zlatom. Njena zunanost je čisto bogatim ter je poleg tega okrasek vaše sobe. Njeno, v Nemčiji napravljeno kolesje je tako, da bo čas boljše kazal kot katerakoli ura. Godbeno kolesje je na dnu ure, kar omogoča delovanje brez vseh stranskih ter povzroča, da daje od sebe čisto, skladno glasovno godbo. Ta ura, ki je za vsakega tako velike vrednosti, ne kaže samo časa, ampak tudi godbeni instrument ter je garantirana za 25 let. Vredna je več kot dvajset dolarjev, dočim je naša cena, za 36 dni samo \$2.00. Pomnite, da je ta ponudba samo za kratek čas, kajti pozneje bo stala ura \$25.00. SEDAJ NA DELO! Ne pultajte denarja, ampak samo napišite razpisno svoje ime in naslov ter nam pošljite menio s 50 centi v znakah vaše struke. Za ura boste plačali, ko vam bo dostavljena na dom. Poskujajte jo deset dni. Če ne boste inžo zadovoljni, nam jo pošljite in mi vam bomo vrnili denar. PIŠITE DANES.

Union Sales Co. Dept. 22, 675 W. Madison St., Chicago, Ill.

Pregled svetovne žurnalistike.

Mednarodna razstava časopisov vseh delov sveta se otroci dne 10. septembra t. l. v občinskem domu v Pragi. Ta razstava je v zvezi z 25-letno proslavo zveze čen slovenski ZABAVNI VEČER, h kateremu vabimo vse cenjene rojake in rojakinje, kateri so prijatelji slovenskih iger in poštene mirne domače zabave. Igrana bo "Neubogljiva hči, ali najdena mrtva na materinem grobu". To je priljubljena žalostinka, akoravno ste jo že videli enkrat, gotovo pa vam ne bo žal, ako jo zopet vidite. Kdor jo pa ni videl, bo pa nekaj videl, kar še nikoli ni, a tudi mu bo ostala v spominu. Za tem bo igrana "Fajfa tobaka in čašica kave". To je smešnica. Ta pokaže navado kmetijskega življenja zvitost žensk, kako priti do veljave "hlač", a Blaž Robavnikov pa je znal posvetiti tem hlačam pravi podmožak — kar s piskrom kofeta! Torej, ker bosta dve dolgi predstavi, bo le še malo ostalo časa za plesaljšino; da pa bodo imeli več "užitka", smo preskrbeli pristno slovensko šermerski orkester godbo, tako da bo vse v "luft".

POZDRAVI IZ NEW YORKA.

Pred odhodom v staro domovino s parnikom Aquitania pozdravljamo Franka Farenchak in njegovo ženo. Pozdrav družini Kovač, rettsville, O., ter družino Odar v družini Krivec, družini Klemenec Cantonu, O. Vsem rojakom pripadajo v Homer City, Pa. ročava trdiko Frank Sakser, kahvala vsem, ki so me sprenili na tera res sigurno in točno postreže postajo v Bresville. Pozdravim tu vsem. — John Žetko, Dolenjavas di županovega sina v McIntyre, pri Senožcah. Frank Čehovin, kakor tudi Bikuš Co., ter sploh Gaberče pri Senožcah.

vse znanee in rojake širom Amerike. — Frank Žetko, Gaberče pri Senožcah.

Pred odhodom v staro domovino s parnikom Aquitania pozdravljamo Franka Farenchak in njegovo ženo. Pozdrav družini Kovač, rettsville, O., ter družino Odar v družini Krivec, družini Klemenec Cantonu, O. Vsem rojakom pripadajo v Homer City, Pa. ročava trdiko Frank Sakser, kahvala vsem, ki so me sprenili na tera res sigurno in točno postreže postajo v Bresville. Pozdravim tu vsem. — John Žetko, Dolenjavas di županovega sina v McIntyre, pri Senožcah. Frank Čehovin, kakor tudi Bikuš Co., ter sploh Gaberče pri Senožcah.

DELNICE JUGOSLOVANSKE BANKE D. D. v Zagrebu (preje ZEMALJSKA BANKA.)

Avtoriziran kapital: K200.000.000,00. Rezerva: K92.000.000,00. Popolnoma vplačan kapital: K100.000.000,00. Glavni urad v Zagrebu. 10 podružnic v Jugoslaviji, 1 v New Yorku. LASTUJE OZIROMA FINANCIRA 39 TOVARN IN OBRTNIŠKIH PODJETIJ V JUGOSLAVIJI. Cene po pravem kurzu Zagrebske borze, a ne na spekulacije in na nevednost. Kdor želi vložiti svoje prihranke v delnice Jugoslovanske Banke D. D., ki je z cilom na vplačan in rezervni kapital ena največjih, a z ozirom na industrijalno podjetnost najnaprednejša banka v Jugoslaviji, ter tako osigurati svoj delež pri razvoju in dobičku tega velikega bankovnega podjetja, naj se blazovolno obrni na:

S. KUCICH, Broker 70 Cortlandt St., New York

COLUMBIA GRAMOPHONE

VICTOR NAVINŠEK, 331 Greeve St., CONEMAUGH, PA.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt Street, New York

GENERALNO ZASTOPSTVO

Jadranske Banke

in vseh njenih podružnic.

Jugoslavija: Beograd, Celje, Dubrovnik, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor, Metković, Sarajevo, Split, Šibenik, Zagreb.

Italija: Trst, Opatija, Zadar.

Nemška Avstrija: Dunaj.

Izvršuje hitro in poceni denarna izplačila v Jugoslaviji, Italiji in Nemški Avstriji.

Izdaja čeke v kronah, lirah in dolarjih plačljive na vpogled pri Jadranski banki in vseh njenih podružnicah.

Prodaja parobrodne in železniške vožne listke na vse kraje in za vse črte.

Izstavlja tudi čeke plačljive v efektivnem zlatu pri Jadranski banki in njenih podružnicah s pridržkom, da se izplačajo v napoleonih ali angleških šterlingih, ako ni na razpolago ameriških dolarjev v zlatu.

Zajamčeni so nam pri Jadranski banki izvanredno ugodni pogoji, ki bodo velike koristi za one, ki se bodo posluževali naše banke.

Slovinci, prijatelji in poznavalci naše banke so vjudno naprošeni, da opozorijo na ta naš oglas svoje znanee iz Hrvatske, Dalmacije, Istre, Goriške in Črnogore.

FRANK SAKSER STATE BANK

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

FRANK SAKSER, predsednik.

